

בבא מציעא נו

שלבי הסוגיה	תוכן דבריהם	תגובת אבבי לדבריהם
קושי לר' אלעזר	תרומת מעשר של דמאי : וכי עשו חכמים חיזוק לדבריהם כשל תורה?	רבי אלעזר שפיר קא קשיא ליה
תירוץ בשם שמואל	הא מני - רבי מאיר היא, דאמר: עשו חכמים חיזוק לדבריהם כשל תורה הוכחה מגט: דאמר רב המנונא משמיה דעולא, אומר היה רבי מאיר: כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בגיטין - יוציא והולד ממזר	ושמואל לא שפיר קא משני ליה. דקשיא ליה לרבי אלעזר מיתה דבידי שמים, ומשני ליה שמואל מיתה בית דין, דלמא שאני מיתה בית דין דחמירא. רבא אמר: שמואל שפיר קא משני ליה שם מיתה בעולם
קושי של רב ששת על שמואל	מחללין אותו כסף על כסף, נחושת על נחושת, כסף על נחושת, ונחושת על הפירות, ויחזור ויפדה את הפירות, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים: יעלו פירות ויאכלו בירושלים. - ומי מחללין כסף על נחושת? והא תנן: סלע של מעשר שני ושל חולין שנתערבו - מביא בסלע מעות, ואומר כל מקום שישנה סלע של מעשר שני מחוללת על מעות הללו. ובורר את היפה שבהן, ומחללו עליה, מפני שאמרו: מחללין אותו כסף על נחשת מדוחק, לא שיקיים כן אלא שחוזר ומחללן על הכסף. קתני מיהת: מחללין מדוחק. מדוחק - אין, שלא מדוחק - לא!	ורב ששת לא שפיר קא מוטיב ליה דקאמרי אינהו מיתה, ומוטיב רב ששת לאו, דכתיב (דברים י"ב) אֵל תוֹכַל אֲכֹל כַּעֲרִיק
תירוץ - רב יוסף	אף על פי שמיקל רבי מאיר בפדיונו, מחמיר הוא באכילתו. הוכחה מברייתא: לא התירו למכור דמאי אלא לסיטון בלבד, ובעל הבית בין כך ובין כך צריך לעשר, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים: אחד הסיטון ואחד בעל הבית - מוכר, ושולח לחבירו, ונותן לו במתנה, ואינו חושש.	ולמאי דמוטיב רב ששת - רב יוסף שפיר קא משני ליה
קושי של רבינא על תירוץ של רב יוסף	הלוקח מן הנחתום מעשר מן החמה על הצוננת, ומן הצוננת על החמה, ואפילו מדפוסים הרבה, דברי רבי מאיר. בשלמא מן הצוננת על החמה - כדרבי אילעאי, דאמר רבי אילעאי: מנין לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה - שנאמר (במדבר י"ח) וְאֵל תִּשְׂאוּ עִיּוֹ חֹטֵא כְּהוֹיִמְכֹּס אֶת חֹכְמוֹ מִטְּט, אִם אֵינוֹ קֹדֵשׁ - נְשִׂאת חֹטֵא לְמָה? מִכָּאן לְתוֹרֵם מִן הָרְעָה עַל הַיָּפֶה שֶׁתְּרֹמְתוֹ תְּרֹמָה. אֲלֵא אִפִּילוּ מִדְּפוּסִים הַרְבֵּה, לִיְחוּשׁ דְּלִמָּא אֲתִי לֹא־פְרוּשֵׁי מִן הַחַיּוּב עַל הַפְטוֹר, וּמִן הַפְטוֹר עַל הַחַיּוּב?	אלא רבינא, עד דמוטיב מנחתום לסייע ליה מפלטר. דתנן: הלוקח מן הפלטר - מעשר מן כל דפוס ודפוס, דברי רבי מאיר. אלא מאי אית לך למימר - פלטר מתרי תלתא גברא זבין, נחתום נמי - מחד גברא הוא זבין.